Kõi mul jalad oma lava all on!

12. Ambitsioosse Kohta: Welgusta to ära. Sisto talle peenise. Anna sandile mis sandi Kohus, ära sante ara tapa! Iga tema sun sarnast pole. Nõrato talle Ka!

13. Tolgamisega laitmise Kohta: Ta tantsib igo pilli järele. Ta on 6= kuuega mees. On ettejõudja inimene. Ta on metsas üleskasvanud. Toores inimene. Ei ole suur seppa. Tal on küll nimi! (alajõnukkima) Hõrge inimene. On üks tuulevatas. Ta on ninamees. See inimene ei näe kaugemale kui nina otsa. Ta teeb kõik vasta otsa. Tema käib väkja moodi (tagasi pidi)

14. Siitmise sõnad: Sell mehel on pää, suu! Küll tal on jalad! (jooksema) Ta on toine mees. On üks taibja mees (mõistlik) See mees mõistab mõtsa pidada. Selle inimesega ei ole naljo. Ta on esimene mees. Ta on üle tõsine. See mees raalub palju. Tubli mees. (vaimu poolest)

15. Vana pillajate Kohta: Ta on üks läbilasknjs. Tema vanal ei ole jõkja. Ta on üks jari. Ühe päeva perenaene. Ta elab peust juba. See inimene ei mõtle muusta päeva pääle.

16. Vaese inimese Kohta: Ta elab veevanal. Nina otsa on Kehv. Tal on tõbi sees. Tuul joostab tema jalge vahelt.

17. Raha viskajate Kohta: Tubakas. Tubakohendaja. Ta vreab vimma. On üks Kell. Tal on teravad hambad. Koke Kelega inimene. Libekeel.

18. Mehelesaamise Kohta: Esimene tüttar saab ema tõtta, toine tõise isara tõttu, kolmas töö tõu tõttu.

19. Abielu vahva Kohta: Temal on Ka vaasa Kakeldo, toinepool tõugato.

20. Äpardajate Kohta: Nüüd on tal peavalu! Nüüd on tuli katkus. Ta jeljab võrga jälgato peal. Nüüd on ta mere hädas. Nüüd on tal taudjed (oangid) kaelas. See annab jalvu! (kammustab). See on alles ninatubakt! (äpardus) Nüüd on tal mure peas, muhv otsas.

21. Vargate Kohta: Pikanäpumees. Tal on tõrvased näpud. Tasku tühjendaja. Tal on näpuvamet. See inimene vaevastab hambad suust välja.

22. Uhkete Kohta: See mees on suuremat sorti vaft. Ta ei tonne iseennast. See mees tõuseb õige kõrgele. See inimene tõstab nina pilvini.

23. Imestamise Kohta: Nüüd on valge väljas! See on õige ilmaime.

24. Kõva sõnaga vaiguste nitsete: Laada vahvas, olge vait, ma kõrvetan (hüüa) oma vaest.

25. Ükja tõise asja Kohta: Ta kadas kui tina tuhka. Ta ei näita oma sõlmi enam.

Võta, nüüd on oma silmad lahti. Mul kasvab tõttsuus. (eimaitse.) Mul on sinuga kirju kõva kaiskuda. See vatas pekseb konne. (vatas värvitab) Tähkunitel, kõtinõel, pärnapeetes, nimetu. Mats, väikekäsnto = põlelja vorme jõvestikus. Tal on aiva kui aija ürjätus (kahatus) (Puusnina.) Ta käib kõvera käenlaga (vihmakuhead) Ta vaatab, et pea lagi juhtub. Ta jõob ja jalgeb. -

Vanad sõnad.

1. Kes tõsist ahju tagast otsib, on ise seal ka paos (peidus) olnud.
2. Suhi enne oma tore elime, kui tõisel pühkima lähed.
3. Uus sõel pannakse ikka vana ala otsa.
4. Õunatsed ja hädad ei käi mõtsa puid, vaid inimest müüdu.
5. Head lapsel mitu nime.
6. Kes tuult külvab, see tormi lõikab.
7. Kanad ei saa kõik korraga õrrele.
8. Segamõõdo asjad käivad, pillo palla kukkra lääb.
9. Vähe talu koer jääb välga.
10. Ära vana Kaeva enne ära veesta, kui kus valmis ole.
11. Ära kõiska enne, kui õlu peas pole.
12. Hea lapse, kes hästi taotseb, vaelparem, kes paigal sajab.
13. Virts viib viis korda, laisk ohmab korraga.
14. Kes palju kõneleb, see palju vabatab.
15. Ära vaata koera karvast, vaid hambast.
16. Vihmalapsed autavad, päevalapsed naervad.
17. Kägu on kaugelt kuulus.
18. Ühekõla ametist, kümnes välg.
19. Ära osta põrsast kotis.
20. Narri põldu ükskord, ta naerab sind ühekõla korda.
21. Varas jätab vaja sisina, tuli ei jäta onidagi.
22. Ära võta kiriku teelt, vaid kesa maalt. (naise)
23. Hea mehel pistetakse üks, kurjal kaks silma.
24. Kuida saadad, nõnda lähed. (raha)
25. Elus nägu, paha magu.
26. Teraw kivves leiab kivi.
27. Oma suu on kõige lähem.
28. Kui vastast mäavad, siis libedam jookseb.
29. Iga üks hoiab oma nahka.
30. Meevaal kivil ei kasva sammal.
31. Töö särgi sulud katku, siis peased ilmast läbi.
32. Hunt unetab, koer mõtetab.